

כפשוטו ממש, ואמר שאין לשפוט בדברים הללו מלד החקירה כלל. כי מה מועיל חקירתנו בדבר שנעלם מאתנו מכוחו לגמרי ולעולם יכולים לנו לומר שהגם שהוא כפשוטו עכ"ל. הנה הוא צמכות נעלם כזה, עד שכל החקירות אשר נעשו לא שייכו בו כלל. ע"ש בכל דבריו שהאריך צוה, ודבריו הם לודקים צעירי למאוד, והוא ע"ד שהשיב הרמב"ם ז"ל על דברי אריסטו צענין חידוש בעולם צמורה ח"ב פ' י"ז במשל נעלם ונשגב כוונתו, ומצא שם כי אין לשכל אנושי להשיג ולשפוט בדבר נעלם, כי הוא משולל מהשגתו לגמרי, וכן הוא עדין צענינינו, כי לנו אין לנו הבחנה בכל אלו העניינים אלא רק בצורה אחת לומר דמות ותואר עכ"ל, אשר באמת הוא משולל מלכנות כזה למעלה ח"ו לגמרי והוא משום כי אנתו חופסים אותם רק כמו שהוא לפנינו ואי אפשר לנו להבחיןם צענין אחר כלל, כי אין לנו השגה בצדל מגוף ותואר מאומה, אמנם חכמת הקבלה המסורה למשה מסיני, היא מלמדנו שהאמת לא כן הוא, וישנם אמתות כל העניינים כולם צלי שום לומר דמות ותואר ותמונה כלל, אלא שהוא נעלם מאתנו בתכלית הבעלם, אך שהוא, ומשם שבו, וכ"כ הוא דברים מספיקים בכל הדרך ומסיר כל חומר וקושי הנופל בכל דברי האר"ז, והזוכ"ק מענין תכונות התוארים והמיקריים דכ"נ עיני דעוכ"ז הנדרש בחלילות וכן למעלה למעלה, הגם שהחלילות ולמעלה הוא הכל האכות גמור אשר משולל הוא מכל אלו העניינים כולם, אך באמת הוא, כי כל הגרועות והחסרונן אשר ישנם באלו העניינים בכל מה שאסור לכוונתם בחלכות, הנה אינם שם כלל ח"ו, ומשולל הוא ית"ש מהם לגמרי ועכ"ל. הנה ישנם שם כל אלו העניינים כולם, ממש צאופן כזה אשר הוא בתכלית האפסוס מכל משיגי הגוף ומקרו לגמרי וצלי תואר ולומר דמות כלל ח"ו, והגם שלכאורח כרי הם דבריו כזה בשני הפכים צנושא אחד, אך מאחר שכל מכות החלילות, הנה הוא נעלם בתכלית הבעלם, אי"כ הרי אפשר לטיב שיכו שם כל אלו הדברים צמכות נעלם כזה שאין נופל שם שום קושיא כלל, וכל החקירות הנופל כזה, לא שייכו שם כלל, כי ישנם שם כל אלו הדברים והתוארים כולם הם עלמנ ממש וכן כל אלו העניינים הנאמרים בדברי הזוכ"ק והאר"ז, הנה ישנם שם כולם באמתותן צלי שום תמונה ח"ו וצלי שום סתירה לאחדותו כפשוטו ית"ש, אלא שנעלם מאתנו בתכלית הבעלם אך שהם, ומשם שבו, ועל זה נאמר, כי גצבו שמים מארץ כן גצבו דרכי מדרכיכם כ"ו, ועל זה הלך הנה הם ג"כ כל התוארי דשיעורי קומה הנמלא בכל התורה כולם כמו, ותחת רגליו כמעשה לצנת הספיה, כתוצים צאצב אלכיים, וכיולא כזה הרבה, וכן צנצואים, וכוצע יושע צראשו ואש מפיו תכליל, וכיולא, וצפרט צשיר השירים שביא קודש קדשים והיא כולם ממש ככל דברי האידרא רבא והאידרא זוטא וספד"ל, וכל דברי האר"ז הנה כולם הם צמכות נעלם כזה שאין שם לא תואר ולא דמות ולא לומר ולא גוון ובאפסוס מוחלטת מכל משיגי הגוף לגמרי, כי כרי זהו מה שאנו אומרים תמיד שהוא ית"ש הנה הוא נעלם בתכלית הבעלם והוא נעלם גם מכל לצה מרום ושרפי מעלה וכמו שאמרו צחגיגה י"ג צ' צפסוק צרוך צבוד ה' ממקומו מכלל דמקומו ליכא דידע ליה, ואין משיג שום נצרה את האלילי כלל, אך שעומדים שם כל אלו העניינים דשיעורי קומה כולם הנאמר צתורה וצדברי הזוכ"ק והאר"ז צלי תואר ודמות ולומר כלל ואין כל אלו העניינים צצחי משל וגחוס כלל או צצחי מראש הוצואה לצד (כמו שנמלא צצחה ספרי אחרונים) אלא שהם הכל כמעטנן וכפשוטן ממש אלא שהוא נעלם בתכלית הבעלם אך שהם, ומשם שבו, ואינו מושג אמתות כל אלו העניינים אלא רק לו לצדו ית"ש, כי הוא לצד מכיר את עצמו ית"ש, ואין זולתו משיג אותו מאומה כלל, וכמו שאמרו צזוכ"ק פ' שלח קצ"ט ע"ל, רח דמלה תלת עלמין אית ליכ לקצ"ה דאיכו גיח צגוויכו, עלמא קדמא [שהוא חלילות (מהרצ"ו שם) שהוא עלאה טמירה דכלא, דלא אסתכל ציב ולא אתיידע ציב צר איכו דאיכו גיח צגוויכ כ"ו ע"ש, וכרי לנו דעולם החלילות אינו מושג רק לו לעצמו ית"ש, ואי"כ כרי אינו נופל

פ"א, השגחה פקחה דלא נאים, ונטיר חדירה כ"ו, ומצואר הוא צאדיר קצ"ט צ' וק"ל א' ע"ש ואמר שם אי עינא דא איחסס רגעה חדה לא יכלין לקיימא כלכ"ו צג"כ חקרי עינא פקחה כ"ו, הוא אגין על כלא, והוא אשגח על כלא כ"ו, והגם שכל הדברים הללו הנה הם נאמרים על א"ל דאלילות, אך דע כי כל הדברים אשר בא"ל דאלילות וכן באר"א דאלילות, הנה ישנם כולם בא"ק צצחי בג"ר שבו ג"כ וכוונתו צכ"מ, וכן יתצאר לפנינו צצח"י עוד ועוד:

[ח] ומהם מאזינו ומכס מחוטמו ומכס מפיו, הם האורות דהאח"פ המצואר לקמן צשטר אח"פ והם בעולם דהעוקדים כמצואר לקמן צדרושים:

[ט] עולם הנקודים והאח"כ נשתלשלו ממנו ד' עולמות צצחי"ע, ככה כל הדי' עולמות צצחי"ע הנה הם מהנקודות עלמנ אלא שבעולם הנקודות ילאו אז רק ערשן לצד וכיו אז צצחי ערשים קנינים וחקרי הגצים ולכן נקראו צשם נקודות, אמנם לאחר התיקון הנה נתקנו ונתוסף עליהם אור על אור ונעשו מליחות גמורים ועולמות אין מספר, ועליהם אמרו צצמיר ציר דיש פ' ט"ו, חקרי הגצים היו ועקרן הקצ"ה ושתלן צתוך גן עדן (ר"ל שנתקנו ונעשו אורות שלימים) וצזוכ"ק צראשית ל"ה צ' הנוטעות חקרי הגצים היו ונהורא דלהון דיקי, ולא הוו נהרין, כיון דאתנטעו ואתתקנו אתרביאו צנהורא וחקרין ארזי לבנון, ור"ל כי מהם נעשו ונתקנו כל הדי' עולמות צצחי"ע ומ"ש הרב והאח"כ גשתלשלו כ"ו הוא משום שאורות התיקון היו נמשכים לאט לאט, וצשתלשלות מדרגות רבות מהפרלוף לפרלוף ומעולם לעולם כמצואר כ"ז לקמן צדרושים:

[י] ואיך, וכמה, ומתי, מ"ש, ואיך, ר"ל סדר הכשתלשלות דהעולמות, איך שילא כל תחתון מהעליון אשר הוא צמדרגה למטה לגמרי מהעליון, והוא צערכו צצחי ים מאוין, וצפרט יליחת העוכ"ז החומרי והמגושם כ"כ, הנה אי אפשר לצאר כ"ז צביאור ככל הדרך, לצד מה שמוצן מאיליו אחי הבה קלת מכל דרושי הרב זללה"ה, אמנם צדברינו צדע"ה וצפרט צספר הכלליים תמלא מצואר כזה הרבה, ומ"ש, וכמה, ר"ל על מספר מדרגות העולמות אשר מא"ק עד סוף החלילות והאח"כ צבעולמות הנפרדים שהם העולמות צייע שהם ג"כ צמדרגות רבות אשר ערשם הוא לעילא לעילא, כי מה שצזכר צכ"מ שהם ה' צצחי לצד, א"ק, והצ"ע הוא רק צכללות, אבל צפרטות הנה ישנם צבעולמות הנצאלים פרטום רבים לאין חקר וכמ"ש הרב לקמן ריש ענף ד' וצסדר חלילות צקיור רפ"א, ומתי, ר"ל על צצחי הזמן של המליחת דכ"א, כי מאחר שאין חקר לריצויים ולמספרם, אי"כ כרי ממילא הוא שאי אפשר לצאר צפרטות את הזמן דהתחלת וראשית אשר לכ"א, והעיקר הוא כי מאחר שהבחנת הזמן דכ"א כרי הוא רק צכ"א לפי מליחותו וכ"ל את ד' אי"כ כרי אי אפשר לצאר את זמנו, כשם שאי אפשר לצאר ולהצין את מליחותו וצפרט צצחי התחלת זמן דמליחות הא"ק הכללי, אשר הוא מעולמות דא"ס, הנה אי אפשר לדבר כזה מאומה, כי כשם שמליחותו הוא נעלה ונרומם מתפיסת כל רעיון כן הוא גבוה ומרומם מלהבחין בו צצחי זמן כלל וכנ"ל:

הקדמה לענף ב:

[א] הנה צענין המלמזם וחקו, אשר גילב האר"ז צדבריו אשר לפנינו, חקרו כזה כמה קדושי עליון אש שהוא כפשוטיה או שהוא רק צדרך רמו ומשל על ענין נעלם ונסתר אשר אין לנו השגה כזה, ויש מהם שהטילו חומר איסור גדול לומר שהוא כפשוטיה, וכמו שנודע מדברי כ"ר כגדול מ"ה יוסף אירגאם זללה"ה, צספרו כנכצד שומר אמונים דף כ"א וכ"כ מדפוסם ווילנא תרל"ו ע"ש צארובה, אמנם הרב כגדול ר' עמנואל ח"י זללה"ה, צעל מ"ה, צספרו יושר לצב, מילן בכל דבריו כזה, ודעתו הוא שהמלמזם הוא

נופל החקירה שם כלל לחקור זכר מה שהם, ואיך שהם, וכן אמר הארז"ל מפורש בשער הקדמות דף ה' ע"א (כזכר דבריו צע"ח דפוס ווארשא תרנ"א בשער עגולים ויושר סוף ענף ד' דף י"ד ריש עמוד ג') ע"ש שאמר מפורש שהם אורות דקים בתכלית הרוחניות בלי שום תפיסה בהם כלל וכמו שאמר הכתוב כי לא ראיתם כל תמונה כו' ע"ש, והרי לנו כי לא אמר הארז"ל שהם משל כלל או רק במראה הנבואה כלל (וכמו שנמלא בדברי המתחכמים והמבזילים) אלא שאמר שהם אורות דקים בתכלית הרוחניות בלי שום תפיסה בהם, והרי לנו עכ"פ, כי הם כמשמען וכפשוטן ממש ככל הנאמר בכל דבריו צע"ח ובכל שאר ספרי הארז"ל הכל מפורש באר הטיוב, וכל דברי הארז"ל, הרי הם עלמם דברי הרשע"י בהאדרות וספד"ל, וכן הוא נודע ממכמה מקומות בזוה"ק דכל דברי הרשע"י הם באחגלייה ולא בחידות וכמו שנאמר במרע"ה פה אל פה אדבר צו וכמ"ש בזוהר אחרי מות ע"ט ע"א ופי' שלח קיטו א"י וצאד"ר קל"צ ע"צ ובכ"מ וכנודע, וכבר האריך זכר השלי"ח הקדוש בהקדמת תולדות אדם בהמאמר הנקרא בית אחרון בית נאמן, והאריך שם צענין היעודים והתוארים הנאמרים בתורה, ומנא"ר שם בדברי חכמה ותו' שאינם במשל כלל ולא במראה כלל, אלא שהם כמשמען וכפשוטן, הכל באמתותן ע"ש דבריו, ושפתיים ישק, וכן הוא עדין צעניונו צענין הלמאוס שהוא כמשמעו וכפשוטו ע"ד שכתב השלי"ח שם צענין התוארים כולם, וכן הוא האמת והעיקר, וכן כתב ג"כ כ"י הקדוש צעל מקדש מלך צספר הדרת מלך צבי קי"ה ע"ש צסופו שמיצא דברי היושר לצב צענין הלמאוס שהוא כפשוטו והסכים עמו ואמר שדבריו הם צטוב טעם ודעת ודי זה :

[ב] **זוהר** עיקר גודל מעלת לימוד הקצלה לדבר הכל באצילות ולבשתמש רק באותן הדברים והלשונות אשר דיברו ונאמרו בזוה"ק ובדברי הארז"ל כי זה מעורר באותן הדברים למעלה שיתפשטו ויתגלו ושיילאו מהעלם אל הגילוי ולהוסיף בהם אור ע"י היחוד לאור א"ם שבהם וכמו שמבאר בזוה"ק בהקדמת בראשית ד"צ ע"א, שאמר ר' אלעזר, שתיקא דילי בנא מקדשא לעילא וצנא מקדשא לתתא ע"ש כי ע"י דרשת רשע"י ועסקו צענינים הללו נעשה ונצרכ למעלה אותו הענין שדרש צו, וכן הוא בהקדמת תיקונים, דף ג' סע"ג, ונענה מלאך מנו אשא משמיה ואמר הן הן מעשה מרכבה, והו' מתקצין מלאכי השרת כו' ע"ש צביאור הגר"א וכ"ז הוא לא כמו שכתבו איזה מקובלים שדורינו להלביש כל עניני דסתרי עליונים בהנהגת עוה"י, והעמיקו והרחיבו דברים זה, כי גם אם נתן להם שכווננו באיזה דברים לנכון, אך עכ"פ הוא כי אין זה לימוד הקצלה כלל, כי עיקר לימוד הקצלה הוא לעסוק ולדבר רק למעלה באצילות, ובאותן הלשונות שדיברו בהן הרשע"י והארז"ל, כי הם כולם על אמתותן, ואין להם דבורים ולשונות אחרים כלל, ולא כמו שחושבים איזה מקובלים שדורינו שכל דברי הארז"ל הם רק ע"ד מראה הנבואה או צבחי משל, ואמרו שכל לשון דברי הארז"ל הם רק צבחיניות דהקצלה ולא צפניונית, ולפי דעתם, שהפניונית דהקצלה הכה הוא אותן ההסברים שנותנים הם לפי דעתם וכל אותן הדורות הנפלאים והנוראים הנזכר בדברי הארז"ל צפרופי עליוני עליונים אשר למעלה למעלה, הכה הם מלבישים הכל בתכליות דהנהגה אשר בעוה"י, חלילה וחלילה להעלות זאת על הדעת, כי הוא ח"ו כמכחישים כל סתרי עליונים אף ואל, ומה שאמרו צענין החליונית והפניונית, הן אמת שישנו פניונית, ופניונית לפניונית, וכבר כתבו צ"ח בגר"א ז"ל שאמר שגם בכל דברי הארז"ל הכה ישנם ג"כ כל כ"י חלקי פרד"ם, ע"ד כל חלקי התורה שהם כולם צפרד"ם, וזהו מה שנמלא כמה פעמים בזוה"ק שאמרו, רזא דרזין, כו' הרי לנו שישנם באמת פניונית לפניונית כמנה פנים, אמנם כל אותן הפניונית, הכה הם ג"כ רק ע"פ אותן הלשונות והדיבורים שהשתמשו בהם הזוה"ק והארז"ל, וכמו שאנו רואין בכל אותן הרזין דרזין הנמלא צ"מ בזוה"ק שהם ג"כ רק על אותן הדברים ובאותן הלשונות אשר בהאדרות והספד"ן, וכל ההסברים אשר נותנים

הם לפי דעתם צאלו הדברים, הם כולם אינם, כי כל אלו הדברים אין להם השגה לשום צרכי, וע"ז נאמר כי גבשו שמים מארץ כן גבשו כו' (ישעי"ה י"ה) ואין שום השגה ותפיסה לאותן העניינים מאומה לשום נבואה איך שהם, ומה שהם כלל, והוא ע"ד שנאמר כי לא יראני האדם וחי, ומכ"ש הוא שחלילה וחלילה להעלות על הדעת ולומר שהם רק משל בעלמא, כי האומר כן הוא צענין כמכחיש כל חכמת הקצלה בכללה ח"ו, וראוי להתרעם עליהם הרבה יותר, ממה שהתרעמו כמה קדושי עליון על החוקרים שהולילו כמה מעשיות וסיפורי התורה מפשוטן לגמרי כנודע, כי הם לא נעשו רק באמתות אותן הסיפורים פרטים לצד, אבל אותן האומרים שדברי הארז"ל הם משל בעלמא, הרי הם מכחישים חכמת הקצלה בכללה לגמרי ח"ו, כי הרי כל דברי הארז"ל אשר לפנינו הכה הם עלמין דברי הזוה"ק בהאידרות והספד"ל, וכן הוא ג"כ דברי שיר השירים שהיא קודש הקדשים, וכן הוא ג"כ כמה פסוקי התורה שקבל משה מפי הגבורה, וכל אותן הדברים הכה הם כלל כל פניונית התורה והגילוי דהשם הוי"ה צ"ה עם כל השמות והכינויים המסתעפים ממנו שהם כל אורו וגילויו ית"ש אשר נתגלה בהם מאמתתו הגעלמה ומאור א"ם להחלה בכל הנאללים כולם, שהוא עולם האצילות בכלל, וע"י אותן הגילויים הכה נתגלה ג"כ בכל ההתהוות והמליאות דכל העולמות צ"ע, ובכל הנהגתם כנודע :

[ג] **וכדי** לאמת הדברים ולקבוע צלל כל מעיין אעתיק לפניך מאמר אחד מדברי הארז"ל אשר צספר שער הקדמות ומזה תראה כמה שהתרעם הארז"ל עלמנו על אלו המתחכמים יותר מדאי להוליא הדברים מפשוטן ואמר שם כי על זה נאמר אשר יומרוך למזימה ח"ו וסם לשונו שם דף ו' עמוד ג' צענין הקר דא"ם שהוא רק קו דק כנודע אמר שם כי באשר שגם הקר ההוא היה בתכלית הדקות צלתי עז ורחצ וזה כדי שהאור הנמשך אל הנאללים יהיה צמדה וצמשקל דבר קלוצ הלריך להם, כי הכה לכזה זו נקראו הנאללים צסם י' מדות וי' ספי' ולהורות כי יש בהם מדה קלוצה ומספר קלוצ משא"כ צא"ם עלמו וכמ"ש צרע"מ פי' פנחס דף רנ"ז ע"צ פקודא תליסר כו' אבל לאו דאית ליה מדה ולא שם ידיע כגוונא דספי' דכל ספי' וספי' אית לה שם ידוע ומדה וגבול ותחום כו' וכן צספר יצירה פ"א עשר ספי' צלי מה עומק ראשית ועומק אחרית כו' (הרי לנו דיש בהם ראשית ואחרית) ובהקדמה זו יתבאר לך ענין הפסוק ויצרא אלהים את האדם צלמו צללם אלהים צרא אותה, אשר כל החכמים הפשטנים והחוקרים נתערצבו צענין זה איך יסבול הדעת שיש ח"ו ליור אדם צמדות קלוצות והרי הקצ"ה אין לו גוף וכה צנגן ואין לו ראשית ולא אחרית וכמעט מוועים עלמם מלעסוק בחכמת ספר הזוהר מפני קושיא זו המערצבת שכלם ואמנם אלא היודעים בחכמה זו יודעים כי עליהם נאמר אשר יומרוך למזימה ומסירים השגחתו ית' מעל צראו ח"ו בדבריהם האלה, אבל לנו אין לנו אלא שבי' ספי' יש להם מדה קלוצה לכל אחת מהם ומספר קלוצ כדי שיבא על ידיהם צחי' השגחה קלוצה בתחתיים כפי האורך וזה מוכרח וכמו שנתבאר במאמר פנחס הנו', ואמנם אם ח"ו היו ה"י ספי' צלתי מתקשרים ונאחזים עם האין סוף דרך הקו אז היה ח"ו כדבריהם ולא היו נקראים צחי' אלהות והיו כמו הנצראים אמנם צהיותם קשורים ונאחזים צו דרך הקו כשלהבת הקשורה בגחלת א"כ הוא והם הכל אחד וגם הם צסם אין סוף יקראו והרואה לעמוד על צירורי תשובה קושיא זו יסתכל צרע"מ פי' צא מ"צ ע"צ צענין המשל איך המשול ה"ים אל צחי' המקור הנוצע מן התהום ואח"כ ילאו ממנו מעיין ואח"כ המעיין נמשך כעין יס' ואח"כ מן הים נמשכים לחץ ויואלים ז' נחלים צאצ"ח שאם כפי הסתכלות עיני האדם יראה קץ וסוף וגבול ומדה אל כל צחי' מהם (אמנם צאמת) אינינו כך אלא רק צבחי' הכלים אשר בתוכם נגבלים המים ונכנסים בתוכם אבל המים עלמם אין להם שיעור כי דבקים הם צמאלים שהם התהומות אשר משם נמשכים ויואלים ועיקר צחי' המדה והמספר אינינו רק צבחי' הכלים בעלמם אשר לא

השם ואשר עליו עולם מצד נמשך בכל העולמות מן הנקודה אורו הכתיחה שם וע' בזה הראשונה העליונה שצבולס ועד בארובה בספר הדעייה ח"א הנקודה התחתונה שצבולס שהוא דרושי' סימן ז' ע"ש ע"כ הגהה: הארץ התחתונה אשר שוכנים בה בני אדם גם בני חיה בעולם

השפל הזה כל אלו העולמות נכללים בשתי מדרגות אלו והם עלמות אורות המתעלם בתוך הכלים, אמנם בהם עלמם יש הפרש בין זה לזה וכולם צורך עילה ועלול כי העליון מחזירו נתחזק בו כח בחי' עלמות האור, בתכלית הרוחניות ולכן בחי' הכלים אשר לו הוא זך בתכלית הזכות עד שכמעט איננו נכנס צורך כלי אלא שצורך האור המופלג אשר בתוכו נקרא בשם כלי אצל צורך הכלים שלמטה ממנו נקרא אור ממש וכל מה שהעולמות יורדים צמדרגת מקום זה למטה מזה כך הם מתמעטים צמדרגת מעלתם כי האורות שבהם אינם כ"כ זכים כהאורות העליונים להיותם מתרחקים ממקום שהוא הא"ם וגם לסבת זה צאים בהתלצשות נוסף על אורות שלפניהם וכן בחי' הכלים שלהם מתעבים ומתחזקים יותר מאד עד שנמלא בחי' העולם הזה השפל שאורו ממוטט מכל שאר העולמות העליונים שעליו והכלים אשר בו הם גסים וחומרניים וחזקים מכל בחי' הכלים העליונים והמשכיל כאשר יפקח עיני שכלו יבין איך כל העולמות בחי' אחת לצושי הא"ם והא"ם מתלצש בתוכם וגם סובב עליהם ומחיה את כולם ואין דבר יולא ממנו והכל בחי' אחת וכל העולמות נקשרים צמאליל ודי זה כי אין ראוי לגלות יותר צענין זה, והנה בכל עולם ועולם תמלא איך כל מה שהולך, מתעבה ומתגשם יותר מחזרו אשר עליו ובחי' הכלים הולכים ומתגלים ומתחזקים ובחי' האורות הולכים ומתחלשים וכמו שנבאר בע"ה בכל עולם ועולם ע"כ דברי שער הקדמות, והעתקתי כל לשונו כי מתוכם יעמוד כל מעיין על צירורי הדברים שצבולס דרושי' הארץ"ל ומזה תראה שכל דבריו הם כמשמטן וכפשוטן ואינם משל כלל וגם לא צמראות וחדות ע"ד מראה הכוונה כלל אלא הם מאמתתן כמו שנאמרו ואין להתחכם עליהם כלום וצחון בהם וחוקר מהם ואל תהי לדיק הרבה ואל תתחכם יותר: אמנם כבר אמר בספר יצירה כי העשר ספי' הם צלומה ור"ל שבהם צלי מכות מושג וכל מה שאנו אומרים שיש להם מדה וגבול ותחום הנה הוא רק צורך האור הנמשך בתוכם שהוא מאור העליון מעלמות דאור א"ם ית"ש אצל בהם עלמם אין בהם השגה לשום נצרה כי הרי הם נקראו נאללים אשר הוא למעלה מתכונת כל נצרה ואי אפשר להשיג צשום פנים את ערכם ובחי' המדה והגבול הנאמר בהם כי צורך הנצרה הם נצחיים צלי מדה וגבול כלל וכמו שהאריך בהם הרמ"ק ז"ל צכ"מ צספר הפרד"ם ואמר שם צשער טעם האלילות פ"א כי לריך המעיין והמתבונן צענין הזה להכין דעתו ולכונו ולסעדו וליישרו אל האמת ואל יחשוב ואל ידמה להגביל לא צמאליל ולא צבהאללים חלילה וחס אלא הכונה הוא כי אחר שנשולל הגשם והגבול והכמות ואפיסת הכח והתכלית והסוף מהאלילות הטהור והקדוש תכלית השליכה והכרחק חויצנו צבהכרח גמור להעלות עוד צמדרגה יותר עליונה ויותר נצחית צאין סוף, צמאליל ית"ש וכמ"ש צתיקונים תיקון ע' כתר עלאה אע"ג דאיכו אור קדמון אור נה אור מלוחלה, אובמא איכו קדם עילת העילות והכוונה הוא אע"ג שהוא אור נה כי תכלית הטהור והוא צאין גבול ואנו חייבים לשלול ממנו, העציות והגבול עכ"ז חויצנו להאמין כי יש לו עציות וגבול ואפיסת האור והכח צורך המאליל שהוא עילתו ולזה מנכה צכ"מ צזוכ"ק אל האין סוף צלשון עילת העילות והכוונה לחייב הענין צבהכרח גמור כי הוא עילת העילות כולם ולכן הוא מוכרח היות לו מעלה על כולם ואם נשלול האלילות מכל חסרון צבעולם ונעליכו צמדרגה היותר שלימה שאפשר בעולם ימשך מזה הכחשת מליחות סיבה ראשונה כיון שהכרח צמעלה שאין מעלה למעלה ממנו אי"כ מה צמעלה שיתעלה עליו המאליל לכן חויצנו לתת מקום שבו נעלה המאליל על כל הנאללים עם שנעלה הנאללים צכל האפשר והדבר הזה

לא יכילו מים יותר משעורם אצל המים אשר בתוכם אין להם קץ ותכלית ואין להם סוף, וזה לשון המאמר הנז' וצגין דא אמר ואל מני תדמוני ואשוב ואל מני תדמיון אל ומה דמות תערכו לו דאפי' האי תמונה לית ליב צאתריה אלא כד נחית לאמלכא על צריון ואתפשט עלייכו יתחזי לכל חד כפום מראה וחזיון דיליב כו' אצל צתר דעציד האי דיוקנא דמרכבא דאדם עלאה נחית תמן ואתקרי צבהכח דיוקנא כו"ה צגין דישתמודעין ליב צכל מדה ומדה כו' ווי ליב מאן דישוי ליב לשום מדה ואפי' מאלין מדות דיליב כו' אלא דמיונא דיליב כפום שלטנותיה על הכיח מדה ואפי' על כל צריון אצל לעילא מהכח מדה וכד אסתלק מיעיב לית ליב מדה ולא דמיון ולא לורה כגוונא דימא כו' ע"ש, הרי מפורש היטיב כל מה שאמרנו לעיל צאופן שאל יתבכל לצ האדם הרוחה מדות וספי' ולירורים למעלה, כי כל בחי' אלו הוא צכלים או צאורות עלמם צהיותם מתלצשים תוך הכלים וזה צמחולשת*) הכלים שאין בהם כח לקבל יותר ממספר ומדה קלוצה הראוי להם אשר לסבה זו נקראים מדות וספי' ממש, ויש רשות ציד האדם לכות להם מספר וקילוצה כנז' צמאמר הנז' שאמר שם ויכלנא למעצד חושבן תמן, אמנם צאורות הפנימיים עלמן אין להם קץ וסוף ח"ו וזה נחמת התקשרותם צא"ם כי ממנו יולאים ואליו חוזרים צרלוא ושוצ וכל כנותן קץ ומספר וגבול צאורות אלו צהיותם שלא בתוך הכלים הרי הוא מקלץ צנטיעות ואוי לו אוי לנפשו וכמו שאמר לעיל צמאמר ווי ליב מאן דישווי ליב צשום מדה כו' וכד אסתלק מהכח מדה לית ליב מדה ולא דמיון ולא לורה כו', גם צכלל זה תצין ענין הקדמה אחת אשר אנו עתידין לצבארך לך צענין עלמות האורות והכלים עיין שם וזהו שאמר צמאמר הנז', ואי יתצר אומנא אלין מאנין דתקין יהדרי מיא למקור וישתארין מאנין צצירין יבישים צלא מיא וכו', גם מהמאמר הזה יתצאר לך ענין אחד שנתצאר בע"ה צענין עולם הנקודים איך ילאו השצעה מלכים שמלכו צארץ אדום ונסתלקו האורות מתוך הכלים ואשתארו מאנין צצירין יבישים צלא מיא אשר זהו סוד מיתת המלכים ודי צזה, והכני מצאר לך צקילור ענין כללות של כל הצרוחה ושים דעתך צזה מאד, הנה צשתי בחי' נפרט כל מה שיש בעולמות, הלא הם, צחינה ראשונה הוא בחי' האין סוף אשר הוא אור פשוט לגמרי צלי שום ליור כלום, ותמונה כלל ח"ו, וזה האין סוף הוא המאליל העליון האמיתי אשר האליל כל העולמות כולם הנאללים והנצרהים והנעשים, כולם נאללו ממנו והם עילות ועילולים ממנו כולם כאחד והבחי' השנית הם כל העולמות הנצרכים כולם כאחד ויש בהם בחי' עלמות אורות המתפשט מן האין סוף בתוכם להאירם ולחיותם ודבר זה

הגהה:

דמזה תראה אסתח דבריני אשר כתבנו בכ"ם דמה שנקרא השם הויה ב"ה, שם העצם, הוא משום כי מאחר שנתלצש הא"ם באציולת הנה בתגלה הוא עצמו בהשם הויה ב"ה ע"י האציולת ונקרא מעתה הוא עצמו בהשם הגדול חזה וכאשר שאנו סכוונים להשם הויה ב"ה הנה ע"ה הכוונה על עצמות א"ם אשר נתגלה א"ינו בשם זה ע"י התלכשותו באציולת, ומבואר כ"ז בדברי הרב כאן במ"ש, או באורות עצמם כו', וכן מבואר ברע"ם פ' בא הנז' במ"ש שם, נחית תמן ואתקרי בההוא דיוקנא, יהויה כו' ואמר שם עוד צבתר עביר מאנא ועירא כו' יקרא גרמיה בה חכם כו' כו' ע"ש הרי לנו כי ע"י האציולת נתגלה הוא עצמו להקרא בשם והאמת הוא כי אחר שמתלכש באציולת ונעשה האציולת חז עמו וכמו שאמר הרב כאן לע"ה בסמוך הרי מאיר האציולת עתה ג"כ רק בכח האור א"ם אך עכ"ז ע"י התלכשו שם הנה נצצמטם כביכול ונקרא מעתה הא"ם עצמו ע"י האציולת בשם הויה ב"ה והרי נמשך ועוד עכ"פ עיקר השם על המאציר א"ם עצמו אלא שנתגלה להקרא בשם זה רק ע"י האציולת והיינו ע"י שהתלכש שם והתייחד בכל האציולת ביחוד עצום עד שנקשה כל האציולת חז עמו ומאז הנה נקרא כל האצי' כ"ז באותו